

LA MOARTEA TRIBUNULUI

STOMFF ANDREI AUREL

LA MOARTEA TRIBUNULUI

Lui Corneliu Vadim Tudor, model de românism adevărat

Ai vrut să bei cafea cu nemiloasa
Cernita, hâda, fluturându-și coasa
Dar n-anteles mesajul tău subtil,
Acestei țări i-ai mai fi fost util
Măcar o viață, până la sfârșit
Să poți să-ți vezi pământul tău iubit
Fără opreliști puse lângă Prut,
Fără fruntarii care te-au durut,
Ci cu Moldova toată românească.
Cum ai fi vrut de fapt să te iubească
Mișei ce-au vândut pământul sacru
Și tot ce-i românesc le pare acru
Și-ar vinde încă totul în neștire,
Dacă-ar putea ar vinde cimitire
În care dorm strămoșii ce-au jertfit
Singura viață pentru c-au voit
Să lase celor care vin mereu
Pământul românesc, al tău, al meu,
Al celor mulți ce nu acceptă vina
Să nu-și mai poată ține rădăcina
Acolo unde și-au ținut-o moșii.
Doar amintirea unei ciume roșii
Te răscolea Tribunalul cumplit
Și te-ascundeai într-un proverb sanscrit
Sau într-o carte sfântă, liturghier,
Să știi cum e aici dar și în cer
Acolo unde îngerii te-au luat.
Te-ai dus Tribunalul și e păcat!
Dar nu e-n van, tu Bravule Bărbat
Vei fi Tribunal și dincolo de cer.
Astăzi sunt trist dar stele când pier
În urmă lase dăre de lumină.
Tu lași în urma ta o viață plină
Și amintirea unui bun român.
O rugăciune pentru tine-ngan
Iar tu să-l rogi pe Tatăl Cel Ceresc
Să aibă-n grijă plaiul românesc,
Să-l facă mare cum a fost dintâi.
Tu ești aici și știi c-ai să rămâi
Poet și teolog și jurnalist.

POEZII ONLINE

Tribunule, o vreme voi fi trist!